Pregaria.cat

Entrada

Ser constants en la pregària

Per pregaria.cat el dt., 12/02/2008 - 09:00

A molts ens passa que en començar la quaresma, l'advent o la pasqua fem un fort propòsit de ser constants en la pregària. Dos, tres, potser set dies... i per mil circumstàncies imprevistes es trenca el ritme i.... "Ja hi tornem a ser-hi. No tinc remei".

No és pas tant un problema de pregària, sinó d'orgull personal ferit. Com ens agrada esdevenir constants!, com si fóssim una bona màquina! L'orgull però és una mena de virus que s'ha de refusar. Amb un cert bon humor personal, sens dubte, que no som homes o dones extraordinaris per la constància d'una ferma voluntat, sinó, en general, mediterranis canviants i amb gran capacitat d'improvisar.

Tornar a començar, aquesta és la consigna.

Que potser no surt el sol cada dia, que potser no mengem de forma regular i netegem la casa? Malament aniríem si per causa de repetir una necessitat abandonéssim. Tornar a començar, tantes vegades com calgui, perquè hem acceptat la nostra condició de que molts cops no arribem a tot i altres cops estem de mal humor, cansats i sense esma.

Tornem a començar perquè sabem que la pregària no és una reflexió dintre d'una torre d'ivori. Tornem a començar perquè pregar no és un entotsolament subjectiu. Tornem a començar perquè pregar és una relació. De cap manera la voldríem trencar. És necessitat. És respiració. És amor..... és això tan important de trobar-te amb la Paraula, i amb Aquell que l'ha pronunciada, que et veu i et diu un cop més, com sempre: filla meva, fill meu !!!.